

XVIII C 4766/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Beata Kowalska

rozpoznawszy w dniu: 31 stycznia 2018 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Wyższej Szkoły (...) w Ł.

przeciwko: P. K.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 4766/17

UZASADNIENIE

I. **Stanowiska stron.**

Powód Wyższa Szkoła (...) w Ł., reprezentowany przez adwokata, domagał się od pozwanej P. K. 2.245 zł z odsetkami jak w pozwie, tytułem zaległego czesnego, przy czym ostatni termin wymagalności czesnego to 16 września 2013 roku.

Pozwana podniosła między innymi zarzut przedawnienia.

II. **Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.**

Wyższa Szkoła (...) w Ł. i P. K. zawarli 5 października 2010 roku umowę o świadczenie usług edukacyjnych. Termin płatności czesnego przypadał na 15. dzień miesiąca za dany miesiąc.

(bezsporne)

Szkoła nie odnotowała wpłat czesnego za wrzesień 2012 roku – 145 zł oraz miesięcznie w okresie od marca do września 2013 roku po 300 zł miesięcznie. P. K. 26 listopada 2013 roku zwróciła się o rozłożenie zaległości na raty.

(wezwanie, k. 40)

III. **Ocena roszczenia.**

W niniejszej sprawie podniesiono między innymi zarzut przedawnienia.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 § 2 k.c.).

Określanie prawidłowego terminu przedawnienia w przypadku umów jak przedmiotowa, wymaga szczególnej wykładni. Parlament zdecydował w 2014 roku, że do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie omawianej ustawy stosuje się przepis art. 160a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (art. 32 n.p.s.w.1).

Ustawą, o której mowa w przywoływanym art. 1, jest ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Powoływany art. 160a ust. 7 p.s.w.2. stanowi, że roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat, chodzi przy tym o zawieraną w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowę między uczelnią a studentem lub osobą przyjętą na studia, określającą warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów oraz opłat za usługi edukacyjne, a także wysokość tych opłat (art. 160a ust. 1 p.s.w.).

Aby należycie ocenić zakres przedmiotowy art. 32 n.p.s.w. należy zauważyć, że w zakresie swojej hipotezy w tej jej części, która określa umowy, do których omawiany przepis ma mieć zastosowanie, ów przepis powtarza w swojej treści równocześnie uchylany art. 160 ust. 3 p.s.w. Stwierdzić zatem należy, że w art. 32 n.p.s.w. chodzi o umowy, które zostały zawarte stosownie do art. 160 ust. 3 p.s.w.

W tym miejscu wypada przypomnieć, że umowy, o których mowa w art. 160 ust. 3 p.s.w., miały obowiązywać od roku akademickiego 2006/2007 (art. 269 ust. 2 p.s.w.). W związku z tak brzmiącymi przepisami przejściowymi należy przyjąć, że w przypadku jakichkolwiek odniesień do umów wskazanych w art. 160 ust. 3 p.s.w., chodzi o umowy obowiązujące nie wcześniej aniżeli od 1 października 2006 roku.

Podsumowując tą część rozważań wskazać należy, że przewidziane ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw uregulowanie z mocą wsteczną kwestii przedawnienia roszczeń wynikających z umów określających warunki odpłatności za studia lub usługi edukacyjne dotyczy tych umów, które zostały zawarte na podstawie uchylonego przez przywołaną ustawę art. 160 ust. 3 p.s.w. i obowiązywały nie wcześniej niż od 1 października 2006 roku, jako początku roku akademickiego 2006/2007, z zastrzeżeniem tych przypadków, w których na podstawie przepisów szczególnych rozpoczęcie roku akademickiego 2006/2007 nastąpiło w innym dniu (art. 1 pkt 104 lit. b i art. 32 n.p.s.w. w związku z art. 269 ust. 1 i 2 p.s.w.).

Przedmiotowa umowa została zawarta 5 października 2009 roku w trybie przewidzianym w ówczesnie obowiązującym art. 160 ust. 3 p.s.w., jest zatem objęta zakresem omówionej wyżej nowelizacji i określenia okresu przedawnienia roszczeń. W tej sytuacji, nie wdając się nawet w spór, czy Parlament skrócił okres przedawnienia z dziesięciu do trzech lat, czy raczej go wydłużył z dwóch do trzech, a to przez wyłączenie stosowania w tym zakresie art. 751 pkt 2 k.c. – za którym to stanowiskiem opowiada się Sąd rozpoznający sprawę – stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie obowiązuje trzyletni termin przedawnienia dochodzonych roszczeń. Stojąc na stanowisku, że doszło do wydłużenia terminu przedawnienia, Sąd nie dopatrywał się naruszenia konstytucyjnych gwarancji powoda.

Skoro ostatni raz pozwana wniosła o rozłożenie zadłużenia na raty 26 listopada 2013 roku, czym przerwała bieg terminu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.), tedy trzyletni termin przedawnienia upłynął z końcem 26 listopada 2016 roku (art. 112 zd. I k.c.).

Pozwana może skutecznie uchylić się od zaspokojenia roszczenia. Powództwo oddalono zatem w całości.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Brak kosztów pozwanej, dających się zaliczyć do kosztów procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

1 Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1198, z późn. zm.).

2 Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.); jeżeli inaczej nie zaznaczono, w brzmieniu obowiązującym 5 października 2009 roku, tj. w dniu zawarcia umowy.